

Sygn. akt I ACz 1578/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Zofia Kawińska – Szwed

Sędziowie: SA Mieczysław Brzdąk

SO del. Artur Żymełka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. Z.

przeciwko (...) Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie Przewodniczącej w Sądzie Okręgowym w Katowicach

z dnia 16 listopada 2016 r., sygn. akt I C 856/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO del. Artur Żymełka SSA Zofia Kawińska – Szwed SSA Mieczysław Brzdąk

Sygn. akt I ACz 1578/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Katowicach zarządził zwrot pozwu z tym uzasadnieniem, że powódka wbrew zobowiązaniu nie przedstawiła okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie pozwu.

Zażalenie na to zarządzenie wniosła powódka zarzucając, że wskazała okoliczności faktyczne uzasadniające dochodzone żądanie i domagając się nadania sprawie biegu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 187 § 1 k.p.c. pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać:

1) dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna;

2) przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu;

3) informację, czy strony podjęły próbę mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, a w przypadku gdy takich prób nie podjęto, wyjaśnienie przyczyn ich niepodjęcia.

O ile niewskazanie informacji dotyczącej prób mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu nie uzasadnia zwrotu pozwu, ponieważ jest to co prawda brak formalny pozwu, który jednakże nie uniemożliwia nadanie sprawie biegu (por. uzasadnienie projektu ustawy z dnia 10 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów), to nieokreślenie bądź niedokładne określenie żądania pozwu, jak również nieprzytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie stanowi brak formalny pozwu, który uniemożliwia nadanie sprawie prawidłowego biegu w rozumieniu art. 130 k.p.c. w zw. z art. 187 § 1 k.p.c. Dokładnie sformułowane żądanie wraz z powołanymi na jego uzasadnienie okolicznościami faktycznymi, określa zakres prawa podmiotowego poddanego ochronie, a tym samym wytycza granice rozpoznania sprawy, a w dalszej kolejności zakres orzekania przez sąd (art. 321 k.p.c.), wyznaczając tym samym granice rozstrzygnięcia sądu. Związanie sądu granicami żądania obejmuje więc nie tylko związanie co do samej treści (wysokości) żądania, ale także co do uzasadniających je elementów motywacyjnych. O charakterze zgłoszonego w sprawie roszczenia przesądza żądanie odnoszące się do zakresu oczekiwanego rozstrzygnięcia oraz okoliczności faktyczne, które mają stanowić przesłanki rozstrzygnięcia o skonkretyzowanych roszczeniach. Jakkolwiek sąd prowadzący postępowanie nie jest związany wskazaniem powoda, co do podstawy prawnej dochodzonego roszczenia, to nie może pominąć przytoczonej podstawy faktycznej powództwa, czyli okoliczności faktycznych uzasadniających to roszczenie. Innymi słowy określone w pozwie żądanie jest zindywidualizowane przytoczonymi przez powoda okolicznościami faktycznymi (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2008 r., III CSK 17/08, LEX nr 424385; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 marca 2015 r., I ACa 614/14, LEX nr 1661123). Skoro w świetle art. 321 § 1 k.p.c. sąd nie jest uprawniony do rozstrzygnięcia o roszczeniu, które nie zostało zgłoszone, przed przystąpieniem do merytorycznej oceny niezbędne jest podjęcie czynności procesowych prowadzących do jednoznacznego określenia żądania i wyeliminowania występujących w tym zakresie nieścisłości i braków. Sąd nie może w tym zakresie wyręczać powoda, ponieważ nie może żadnej ze stron pomagać, lecz musi w sposób całkowicie bezstronny rozpoznawać ich żądania. Nie może więc sąd uzupełnić luk w określeniu żądania a następnie to żądanie rozpatrywać (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 maja 1992 r., I ACz 196/92, OSA 1993/4/27). Precyzyjne sformułowanie żądania i jego uzasadnienia ma również istotne znaczenie przez pryzmat powagi rzeczy osądzonej. Zgodnie bowiem z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Mocą wiążącą objęte jest to, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2016 r., V CSK 603/15, LEX nr 2057364).

W rozpoznawanej sprawie istotnie powódka nie przedstawiła uzasadnienia, z którego wynikałoby dlaczego domaga się wskazanych w pozwie kwot pieniężnych. Wbrew twierdzeniom zawartym w zażaleniu nie uczyniła tego również w odpowiedzi na doręczone jej w dniu 31 października 2016 r. zobowiązanie do usunięcia braku formalnego pozwu w tym zakresie, w terminie tygodnia pod rygorem zwrotu pozwu. W tej sytuacji Przewodniczący prawidłowo zarządził zwrot wniesionego pozwu, ponieważ brak formalny występujący we wskazanym zakresie uniemożliwił nadanie sprawie dalszego biegu.

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powódka jako bezzasadne.

SSO del. Artur Żymełka SSA Zofia Kawińska – Szwed SSA Mieczysław Brzdąk